

קבית

שבועון קבוצת יבנה

כ"י בטבת תשפ"ב - (24.12.21)

"הסערה הזאת תחלוף עוד מעט..." (מתוך "שברי סערה" לאה גולדברג).

התצלום מעובד מצילום צבעוני של דוד הראל, השבוע, בשכונה הצפונית.

שבת פרשת שמות

כניסת השבת – 16:20 צאת השבת – 17:23

מסביר רבי שמחה בונים :

"אלא, יש ללמוד מכאן תועלת גדולה בעבודת ה'. שלא למנוע אדם את עצמו בשום מעשה הישר והטוב, אף שיראה מראש שלא יעלה בידו להגיע עדי תכליתו. אם באמת יכוון האדם במעשהו, בכל לבו ונפשו, אין שום דבר שבעולם עומד לנגדו. וה', ברוך הוא, יעזרהו על דבר כבוד שמו לברך על המוגמר... וכן כאן, היא עשתה את שלה לשלוח ידה, על כל פנים אמה אחת, ונעשה לה נס שנשתרבה אמות הרבה".

לפעמים אדם מוותר מראש ולא מנסה, כי נראה לו שבכל מקרה לא יצליח להשיג את הכל ולהגיע לתוצאה מושלמת. סיפורה של בת פרעה מלמד אותנו לא לזלזל אפילו במעשה קטן. הדברים אמורים הן בעבודת ה', אולם גם בכל תחומי החיים. אנחנו נוטים להמעיט בערכה של פעולה קטנה ולעיתים אפילו מוותרים עליה מראש, רק מהחשש שיזלזלו בה, ואל לנו "לעשות צחוק מעצמנו"...

כל השתדלות חשובה, וגם אם לא נצליח להגיע אל המקסימום, "לא עליך המלאכה לגמור". אסור לוותר על מה שאנחנו כן יכולים, ובעז"ה מזה יצמח גם ההמשך.

לאחר גזירת פרעה "כל הבן הילוד היארה תשליכהו", מחפשת יוכבד היכן להסתירו. היא מחביאה אותו ליד היאור ופתאום מופיעה שם בת המלך בכבודה ובעצמה. הנסיכה המצרית שמה לב לתיבה מוזרה המונחת בין קני הסוף ומתעניינת מה יש בתוכה - "וַתֵּרָא אֶת הַתֵּיבָה בְּתוֹךְ הַסּוּף וַתִּשְׁלַח אֶת אֲמָתָהּ וַתִּקְחָהּ". חז"ל מסבירים שהתיבה היתה רחוקה ממנה, אך היא שלחה אליה את ידה. באותו רגע התרחש לה נס והיד שלה השתרבה והתארכה, עד שהגיעה אל התיבה, וכך היא משכה אותה אליה (רש"י על המקום).

רבי שמחה בונים מפשיסחא (מגדולי תנועת החסידות לפני כ-200 שנה) שואל שאלה מעניינת על התנהגותה של בת פרעה: "אם באמת היה מקום רחוק כל כך, איך עלה על דעתה מתחילה, לשלוח ידה לשם? ומנין ידעה שיעשה לה נס גדול כזה?!"

כלומר, אנחנו יודעים לספר היום שנעשה לה נס והיד שלה התארכה עד לתיבה. אבל הרי כשהיא הושיטה את ידה, היא לא ידעה שזה מה שיקרה! למה, מלכתחילה, היא שלחה את היד הקצרה, כשהתיבה כל כך רחוקה, ובכל מקרה אין לה סיכוי להגיע אליה?

תשובתו אמנם מוכרת וידועה אך אני סבור שחשוב עד מאוד לשמוע ולהפנים אותה שוב ושוב ...

שבת פר' שמות

16:20 - הדלקת נרות

16:35 - מנחה, קבלת שבת, ערבית

שיעור מפי : יוסי בן-טולילה

08:00 – שחרית.

שיעור מפי : הרב חיים דברת

נושא : נשים שפרצו גבולות

13:00 - מנחה גדולה

16:20 - מנחה קטנה

17:23 - צאת השבת

שבת life!!!

אספת החברים

במוצ"ש

בשעה 21:00

(תשודר גם בזום)

מלא טוב

* לבר המצווה איל איתן, להורים חמוטל ואהוד, לסבתא וסבא ניצה ויואב.

* למעיין ששון בת המצווה, לאבא יקיר ולאמא סימה, לסבא וסבתא רני ואבי,
ולסבתא רבה אסתר תדהר.

* לחנה ושמעון אפרתי, לבר המצווה של הנכד ניר, בנם של נעמה ויאיר.

* תוספת לשבוע שעבר : ברכות כמובן גם לסבתא רבה טובה ויצמן להולדת הנין ינאי,
בנם של אופיר ודנה. שתזכי לראות נינים רבים!!!

ק' הילה

גיוסים למטע האבוקדו

את הקבוצות השונות שהגיעו לעבודה המאומצת במטע האבוקדו, לא היה קל לפספס. חבר'ה צעירים, בנוף הדי קבוע, שהגיעו לתת יד בעבודות השונות במטע.

איתן זלקינד ויובל גרינשטיין התחילו לעבוד במטע האבוקדו, כחלק מעבודתם בגד"ש, ויש להם חלק גדול בהבאת קבוצות אלה לקיבוץ. פנינו אליהם בעוד יום עבודה שגרתי, לשמוע כיצד העניין התגלגל...

איתן: מתחילת העבודה, ניכר היה כי המטע זקוק ליותר תשומת לב משניתנה לו עד כה, ושיש עוד עבודה רבה לפנינו.

הבנו שלבדנו לא נוכל לעשות זאת ושלמשימה שכזו יש צורך בעוד כוח אדם.

יובל: לאחר חשיבה משותפת של שנינו, החלטנו ללכת על הכיוון של קבוצות מארגון 'השומר החדש'. בעצם אלו קבוצות של צעירים שעושים את שנת השירות שלהם בארגון הנ"ל. הם גרים במצפה קבוע, ומשם יוצאים לעבודות שונות אצל חקלאים.

וכך הגיעו לקיבוץ מספר קבוצות, שעזרו לנו רבות בעבודת שיקום המטע. השמועה על העבודה החקלאית במטע פרשה כנפיים, ואט אט התחילו לפנות אלינו גם מכינות כגון: מכינת צהלי ומכינת נחשון, ואף מבית ספר מרעננה. מצבת כוח האדם שגדלה, תרמה לנו רבות. אמנם עוד לא הגענו לתוצאה הסופית, אך בהחלט ניתן לומר שזה עזר לנו להתקדם באופן משמעותי.

לסיום, חשוב לנו לאחל המון בהצלחה **לגדי סימון**, שיוביל את המשך ניהול המטע החל מחודש ינואר.

חבר יוצר

בדף התקציב מופיע סעיף "חבר יוצר". ביקשנו הסברים, ושמענו הפנה את המדור לאמנון כ"ץ.

אמנון, במה מדובר?

"חבר יוצר" זה רעיון משותף לכמה חברים, ואני בתוכם, לנסות לייצר מקום לסדנה משותפת ליצירה, בתחומים של עבודת ידיים, וגם דברים חדשניים יותר כמו מדפסות תלת-ממד ואלקטרוניקה".

איך זה קרם עור וגידים?

"פנינו לפני זמן מה להנהלת הקהילה, לייצר מקום כזה לחברים, ואחרי מספר בדיקות ראינו שבית הספר התחיל לייצר מקום כזה, והחלטנו לאחד כוחות ולהצטרף".

המתחם מיועד לגילאים מסוימים?

"לא. הוא מיועד לכל החברים, ללא הגבלת גיל. הרעיון הוא גם למידת עמיתים, כלומר חבר לומד מחבר אחר, כולל לימוד של טכנולוגיות חדשות".

איך יתבצע השיתוף עם בית הספר?

"זה בתהליך גיבוש. המנגנון עוד לא סדור. בקבוצה היבנאית שמקדמת את זה נמצאים מלבדי גם שלום אריכא, ניר בטר, אבי גולדנברג, רני יעקבי. מי שרוצה להצטרף להקמת הפרויקט – מוזמן.

יש מודלים לפעילות כזו במקומות אחרים?

"יש עוד מקומות בארץ. זה נקרא מייקר ספייס (Maker Space). אלה מקומות שמצוידים בכלי עבודה, אנשים משלמים שכירות, ויכולים לעבוד על מה שצריך. אי אפשר יהיה לקבל מפתח וללכת אלא חייבת להיות נוכחות והכוונה של איש צוות במקום". בהצלחה!

חברים / ניר יעקבי

דברים שנאמרו באספה, בשם המשפחות שהתקבלו לחברות (גולדנברג, דגני, יעקבי)

והסתכלנו, ובמובנים רבים עדיין מסתכלים מהצד, יכולים להעיד שמה שקורה פה, הקהילה הזאת - היא שונה וייחודית ומופלאה, בצורה שכמעט וכבר לא ניתן למצוא בארץ.

אנחנו גאים להיות חלק ומקווים לתרום בעשייה, במשק וברמה הקהילתית.

לסיום, אנחנו מעוניינים להגיד תודה למוסדות, לוועדת הקליטה, למשפחות המאמצות ולכל החברים, על כך שקלטתם אותנו, הסברתם פנים בשבילים, בבית הכנסת ובעבודה, נתתם עצה, נפתתם פה ושם ובעיקר, על כך שהחלטתם לאפשר לנו להיות חלק.

כולנו, שלושת המשפחות שהתקבלו עכשיו, הגענו בדרכים שונות למעמד הזה.

משפחה אחת של בן קיבוץ, שגדל פה כל חייו, אחרת, שהשורשים שלה נעוצים פה, והחליטו לחדש את העץ המשפחתי, ואנחנו, שאומנם יש לנו פה בני משפחה, אבל כולנו הגענו מבחוץ.

המשותף לכולנו הוא בחירה. בחירה שמקורה בידיעה שהמקום הזה, הקהילה, השיתוף - הוא ביתנו. אנחנו מרגישים קשר למקום שהוא הרבה מעבר למקום מגורים, מקום שמהווה הגדרה, זהות, שייכות.

רבים מבין האנשים שיושבים כאן הערב גדלו בקבוצת יבנה. אנחנו, שהגענו מבחוץ

ברית מילה

בעקבות עלעול בפרשה, ואולי גם חוויות משפחתיות טריות, יצאתי לחפש סיפור יבנאי על ברית מילה. וכך סיפר לנו מיכה בית אריה:

"זאת היתה הברית של מאיר ימיני הי"ד.

מאיר נולד ביום הראשון של סוכות, ובשמחת תורה היה צורך לעשות ברית מילה. הזמינו לחג מוהל שהיה מוכר ביבנה. החג התקרב, והמוהל איננו. בדלית ברירה ברגע האחרון, נסעו בערב החג להביא מוהל מחפץ חיים. ואכן ברית המילה נעשתה כדת וכדין, באמצע ההקפות.

בשעות אחר הצהריים נכנס לקיבוץ אדם, כולו מיוזע ומתנשף. היה זה המוהל שהוזמן קודם. התברר שהוא לא הספיק להגיע לפני כניסת החג. הוא החליט ללכת בשבת בבוקר לקבוצת יבנה, ברגל, ממקווה ישראל! היבנאים סיפרו לו במבוכה רבה כי כבר מלו את התינוק, אבל נתנו לו כבוד גדול ויחס ההולם את גודל המאמץ!!".

הרבה מן האור דוחה מעט מן החושך / אסף בית אריה

חדי העין בוודאי שמו לב לטעות בכותרת. ובכן, היא מכוונת. כי הרשימה הזו תתמקד בטוב ובחיובי. אז מי שפחות מתחבר לז'אנר, מומלץ לו לעצור כאן.

הבחירה לכתוב על הטוב לא מעידה על התעלמות מהקשיים, או על הקלת ראש באתגרים המגוונים שעומדים לנו מתמודדים. גם אין בה ביקורת על דעה זו או אחרת. הכתיבה נובעת מתחושה כללית של פער גדול, גדול מדי לטעמי, בין המציאות שלנו לבין האווירה והשיח הרווחים אצלנו.

אנסה להדגים את העניין דרך התייחסות למספר מרכיבים של חיינו המשותפים.

באווירה ובשיח - מצבנו הכלכלי לא טוב ומדאיג. **במציאות** - אנחנו בתקופה טובה, יחסית, מבחינה כלכלית. רוב הענפים מנוהלים ע"י חברינו ומציגים תוצאות יפות. השקענו השנה במיזמים חדשים ומבטיחים, ובמקביל מחזקים את הפעילות הקיימת. המשק יציב, מרוויח, ונמצא בידיים טובות. השקענו, ועוד נשקיע, סכומים עצומים בהרחבה ובשיפוץ של בתינו, ובבניית בתים חדשים. וכל זאת, בלי שנאלצנו להקטין תקציבים או להוריד רמת חיים. הבונוס שחילקנו לעצמנו בגין שנת 2020 מעיד על כך. התוצאות של שנה זו מסתמנות כטובות לא פחות. באופן מפתיע, אפילו היקף החסכוניות שלנו לא הושפע באופן ניכר מההשקעות הגדולות הללו.

באווירה ובשיח - המזכירות / הנהלת הקהילה מנותקות מהציבור ומצרכיו, ומובילות כיוונים מזיקים, אינטרסנטיים, ולא מספיק דמוקרטיים. **ובמציאות** - כל

אותם "בעלי תפקידים" הם חברי קיבוץ, שכולנו בחרנו. כל החלטה ציבורית שלהם חלה כמובן גם עליהם עצמם. חילוקי דעות וטעויות היו ויהיו, אבל ברור, לפחות לי, שההחלטות מתבצעות מתוך חשיבה ורגישות, ובעיקר מתוך אחריות לטובת הקהילה ועתידה.

באווירה ובשיח - הקיבוץ משתנה בקצב מהיר מדי או איטי מדי, (כל אחד לפי טעמו), וזה גרוע. **במציאות** - יש רעיונות, הצעות, אולי אפילו מגמות שמסתמנות, אבל השינויים בפועל - מינוריים. ואם וכאשר הם קורים או יקרו, זה נעשה בקצב מדוד ובאופן דמוקרטי, תוך התחשבות בקיומן של דעות שונות, והבנה שצריך להחליט ולפעול מתוך הקשבה לקולות השונים, ותוך מאמץ לשמור על קהילה מאוחדת ומלוכדת, גם בעת מחלוקת.

באווירה ובשיח - לחברים רבים לא אכפת מהקהילה ומהקיבוץ אלא רק מביתם וממשפחתם. **במציאות** - גם אם יש בסיס מסוים לתחושה זו, ישנם חברים/ות רבים/ות שמשקיעים את מיטב זמנם וכשרונם בהתגייסות לצורכי המשק והקהילה, בשלל תחומים.

באווירה ובשיח - כבר אין לנו ייחוד. השותפות שלנו היא רק מנגנונים טכניים, שבעיקר מגבילים אותנו, כפרטים. **ובמציאות** - העשייה שלנו בתחומים רבים כמו חינוך, תרבות, בריאות, עזרה הדדית, מעורבות חברתית ועוד, נובעת קודם כל מהשותפות וממכפלת הכוח שטמונה בה.

באווירה ובשיח על הבנייה - יש המון ביקורת. על העלות, הקצב, התכנון, הזכויות,

המיקום ומה לא...? ובעיקר, ביקורת קטלנית ולא תמיד הוגנת כלפי העוסקים במלאכה. **ובמציאות** - מדובר בפרויקט עצום ומורכב מאוד, מבחינה חברתית וביצועית. מעבר לממון הרב שמושקע בו, טובי חברינו וחברותינו עושים ועושות ימים כלילות. ממש, לא כסיסמא! כדי לקדם אותו. תוך עיסוק אינטנסיבי, שרובנו כלל לא מודעים להיקפו, באינספור היבטים: טכניים, אישיים, קהילתיים, כלכליים... אשרינו שיש לנו את האנשים, המשאבים ויכולות הביצוע להתמודד עם אתגר בסדר גודל הזה. וגם, התוצאות עד כה מוצלחות, לפחות לטעמי. ישנן דוגמאות נוספות לפערים שכאלו, אבל נסתפק בכך.

"יש אדם רואה הכל באור ורוד ורוד"

זה לא טוב אומרים כולם ואפילו רע מאוד

יש אדם רואה הכל באפילה קודרת

זו אותה המחלה רק בצורה אחרת.

אל תרכיבו משקפיים, לא קודרות ולא שמחות

הסתכלו נא בעיניים, בעיניים פקוחות."

בשיר היפה הזה, שהלחין מיקי גבריאלוב ושר אריק איינשטיין, שלאחרונה מלאו שמונה שנים לפטירתו, מנסה המשורר, נתן

אלתרמן, להתוות גישה מאוזנת ובריאה לחיים. השיר נכתב לפני כ- 85 שנה (1936, תרצ"ו), בתקופה קשה מאוד למיעוט היהודי בארץ, שבוודאי השפיעה על הכותב, שממליץ להתייחס למציאות במין דרך אמצע ריאלי, בין ורוד לשחור.

אין ספק שהמציאות שלנו טובה לעין שיעור. ובכל זאת, רבים מאיתנו נוטים למבט הקודר, שרואה במציאות שלנו בעיקר את הפגמים והקשיים. ומכאן ועד ל"אוירת נכאים" - הדרך קצרה. ואם המאמר הזה מצטייר כ"ורוד" מדי, זה מתוך ניסיון לאזן קצת. כי לדעתי, קהילה חפצת חיים, התפתחות ושגשוג, לא יכולה להיות באווירה קודרת, ואפילו לא להסתפק ב"דרך האמצע" של אלתרמן. עליה לאמץ גישה חיובית ואופטימית, ומתוך כך להתוות את דרכה.

אני לא נאיבי ולא עיוור, ומודע היטב לקשיים ולחילוקי הדעות. ובוודאי שכעס, אכזבה וביקורת הן תחושות לגיטימיות, ולעיתים אפילו נחוצות. אבל לדעתי, מוטב לכולנו להתייחס לנעשה אצלנו, בכל התחומים, תוך יותר אמון הדדי. ומתוך ידיעה שיש הרבה טוב, שצריך להכיר בו, להעריך אותו, להודות עליו, ולשמר אותו.

ת/ד/ת !

חברי הקבוצה היקרים,

בשם כל שבט גור אריה ושלוחותיו, אנו מבקשים להודות מקרב לב לכל החברות והחברים, לצוות המרפאה והפריפריה, לשכנים בחדר האוכל, לחברים בשבילי הקיבוץ ולכל בעלי התפקידים, על שהרעפתם עלינו שפע של אהבה ותשומת לב לאורך כל השנים, עד לרגע קומנו מהשבעה. בעזרתכם ובהשתתפותכם, קיימנו את צוואתם של הורינו עליהם השלום, לדאוג לכל מחסורה של נעימה. תבוא עליכם הברכה וירבו ימים טובים.

10 שאלות ועוד... עם קארן כהן

רקע: נולדתי בפר"ז ב-1966 למשפחה מסורתית ציונית. למדתי בבי"ס ממלכתי, בו למדו רוב התלמידים היהודים של הקהילה. השתתפנו בחוג יהדות בבית הכנסת פעמיים בשבוע, באופן קבוע. כל שנה, בקיץ, הגענו לארץ הקודש במטרה לבקר את סבא וסבתא שגרו בירושלים, וגם לטייל בארץ. בסיום לימודי התיכון שלי, בחרתי לקחת חלק בתוכנית לימוד עברית באולפן בקיבוץ. היו לי תוכניות לעלות לארץ לאחר השלמת לימודי באוניברסיטה, בחו"ל, להם הייתי רשומה. התחלתי ללמוד באולפן עברית בקיבוץ. כשהכרתי כאן את אבשלום, ובזכותו, חישבתי מסלול מחדש. באותה תקופה, לצערי הרב אימי ז"ל חלתה, ותוך שנה נפטרה, בטרם עת. חזרתי לארץ, השלמתי את לימודי באולפן, וקצת לאחר מכן נישאתי לאבשלום, בקיבוץ. הקמנו משפחה ונולדו לנו חמישה ילדים: עדי, דורון, ליאור, לוטם ושני, ו-5 נכדים מתוקים ברוך השם.

10 שאלות

01 זיכרון ילדות. פעמיים בשנה, אמא שלי ז"ל הייתה מרשה לי ולאחותי לבחור יום להיעדר מבית הספר, והיינו מצטרפות אליה לעבודה. ראשית היינו זוכות למלוא תשומת הלב מהצוות שלה. לנו זאת היתה חוויה כייפית, שאפשרה לנו להפליג יום שלם במשחקי דמיון משעשעים. בנוסף, תמיד בחרנו את היום סביב התקופה של חג המולד, ובהפסקת צהריים היינו מטיילות ברחובות פריז המקושטים, ומוקסמות בכל פעם מחדש מיופיה של העיר.

02 משהו שאת שמחה להיות חלק ממנו ביבנה. שמחתי לקחת חלק בחינוך ילדים רבים ביבנה, בתקופה בה הייתי גננת. היום אני שמחה להיות אחראית על הכנת חבילות לחיילים ביבנה.

03 מישהו מיבנה שהיית מתחלפת איתו/ה ליום אחד. הייתי שמחה להתחלף עם אפרת ודני בציורי הקיר הנפלאים שלהם. ראשית, כי אני ממש מתלהבת מהכישרון המרשים שלהם ושנית, בשל סיפורי המקום שמרתקים אותי במיוחד.

04 מקום בעולם שהיית חיה בו, אם לא היית חיה ביבנה. כמובן בפר"ז, עיר הולדתי.

05 מי מצחיק אותך? הנכדים המהממים שלי, ועדי אשכנזי.

06 מישהי שהיית יושבת איתה לכוס קפה. מרים פרץ, סיוון רהב מאיר ואהוד שבתאי - על מנת להודות לו על הוויז שמציל אותי.

07 הספר האחרון שקראת. "כל מה שילד צריך" של יונתן דורון.

08 מה מפחיד אותך? שהתקשורת הבין אישית תהפוך להיות יותר ויותר וירטואלית, ואנשים יפתחו פחות ופחות מיומנויות חברתיות נאותות.

09 דמות שהיא השראה בחייך. הוריי, אבא של אבי ז"ל ודוד שלי, שהלך לעולמו לאחרונה. הוא היה שייך ל"רופאים ללא גבול", עבד כל חייו במדינות העולם השלישי בתנאים קשים ביותר והציל נפשות.

10 מה יבנאי בעינייך? יבנה בשבילי זה תקנון, סדר וארגון, ותיקתוק.

קארן, ספרי לי על עיסוקיך ביבנה

רוב השנים בהם עבדתי ביבנה, הייתי גננת בגן או בגנון. לאחר כמה שנים, יצאתי ללימודי תואר שני בייעוץ חינוכי. היום, מזה כבר 11 שנים, אני יועצת חינוכית. בתחילת דרכי שילבתי בין ייעוץ בבית ספר תיכון ברמלה, לבין ייעוץ בגנים באשדוד. אהבתי מאוד את השילוב בין שני העולמות.

בשלב מסוים נאלצתי לוותר על ייעוץ בגנים, כיוון שקיבלתי הצעה למשרה מלאה בבית ספר המר ברחובות. נהייתי מאוד לעבוד עם נוער. היה מאתגר ומרתק ביותר.

במהלך השנים הקפדתי להתמקצע ולהרחיב את הידע שלי בתחום, כמה שיותר. למדתי, בין היתר, הנחיית קבוצות חברתיות בתעצומות, וכעת אני בעיצומם של לימודי פסיכותרפיה ב-C.B.T. היום אני עובדת בבית ספר יסודי אפרתי בבני עייש, (שם ביה"ס הוא מחווה לחבר יבנה, שלמה אפרתי ז"ל, שכינה כראש המועצה האזורית חבל יבנה, בזמן שבני עייש היתה שייכת למועצה). כיועצת, אני עושה כמיטב יכולתי לדאוג לרווחה נפשית של הצוות החינוכי, של ההורים ושל התלמידים.

העבודה שלי כוללת קשר עם גורמים רבים כמו רווחה, מתי"א (מרכז תמיכה יישובי/אזורי), שירות פסיכולוגי ועוד. אני משתדלת לתת מענה הולם ומיטבי לכל הצרכים הרגשיים, ולייצר אקלים מיטבי בבסיס לצמיחה.

הכי חשוב לי זה לזהות אצל כל ילד וילד את הניצוץ. אני עוזרת להם לגלות את הכוחות והכישרונות שלהם, ומעודדת אותם לחלום ולהאמין בעצמם.

- מה ההשלכות של עבודה בחוץ על הקשר לקיבוץ?

יש לזה מחיר קהילתי, זה יוצר ניתוק, כי רוב הזמן אני מחוץ לקיבוץ. פעמיים בשבוע אני מגיעה לעבודה בהסעה של נהגי הבית, והמפגש הקצר הזה מאוד נעים וחשוב.

- מה החלום שלך??

הלוואי שתהיה כאן שכונת בנים.

בחתונה של עדי ואור

הנגריה, מבט לאחור / צבי אפרתי

מוקדש לזכרו של אהרון אחרון ז"ל

ביצע לא מעט "עבודות פרטיות", בשעות שלאחר העבודה.

זכורים לטוב ארונות ספרים מעץ גושני, וארונות שנוספו במרפסות (ז"ל!!) שבשיכוני הוותיקים – הבתים שהיום נקראים "קוטג'ים". כמו כן הייתה לאהרון "התמחות" ב"קומה שנייה" של ארונות המטבח, שנבנו בשנות ה-60 וה-70. עדיין מסתובבות מיטות שאותן בנה לרווחת חברים שכבר אינם איתנו.

לי, באופן אישי, הייתה זו הנאה צרופה לעבוד ב"זוג" עם אהרון. (הסבר: בעבודות רבות, בעל מלאכה בכיר נעזר ב"מספר שניים". זהו ה"נער", שעוזר ל"מספר אחד" בביצוע המטלה). כשעבדנו יחד, לא היו כמעט דיבורים ולא התייעצויות. בכל מטלה, אחד מאיתנו "הגדיל ראש" והוביל את הצוות המצומצם, כמיטב הבנתו. כך עבדנו כיחידה הכוללת ראש אחד, וארבע ידיים. לא היה מנהל ולא מנוהל, ויעילות העבודה הייתה מקסימאלית.

לא מעט חברים נהנו להשתתף בסלט הירקות הגדוש שהכין אהרון בארוחות הבוקר, ושיתף ברוח טובה את ה"חוצפנים" שהושיטו את צלחתם לקבל "מעשר" מהסלט שאותו הכין. יהיו מילים אלו זיכרון לחבר/עובד יקר, ולמשפחתו היקרה. אשתו, הבנים, הבת והנכדים. יהי זכרו ברוך.

ביום שישי האחרון נפטר באשדוד אהרון אחרון ז"ל. העליתי על הכתב מספר מילים, עליו ועל הנגרייה של אז.

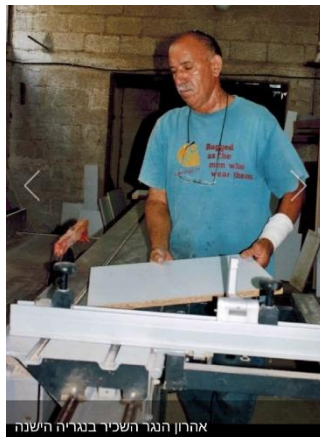
בשנות השישים (של המאה הקודמת), התחיל לעבוד בנגרייה הקיבוץ נער / בחור צעיר, שהצטרף לגווארדיה הוותיקה של הנגרייה, שכללה בין היתר את מרטין איתן (אבא של יואב) ודדה (דוד) יעיר (אבא של צילה ויסכה) זיכרונם לברכה.

הנגרייה באותן שנים עסקה בנגרות בניין - חלונות, דלתות וארונות - בבניינים שהוקמו אחת למספר שנים בקיבוץ. כמו

כן הקים צוות הנגרייה לולים רבים ששרידיהם עדיין איתנו, בחוות הלולים המקיפות את הקיבוץ. פרויקט גדול מאוד היה בניית ספסלי בית הכנסת, שהוחלפו זה מכבר בספסלים מ"נגריית לביא" (למעט שני ספסלים, המשרתים את ה"מניין של זלמן" בשכונה הדרומית של הקיבוץ).

אהרון התחיל לעבוד בנגרייה לפני גיוסו לצה"ל, בו שירת בחיל השריון. (ה"ילד" דאז, אריאל דיטור, זוכר את אהרון מופיע במדים בנגריה, עם הכומתה השחורה של גייסות השריון). במשך שנים רבות היה אהרון עובד מרכזי בצוות, וסיים את עבודתו בקיבוץ לפני כ-20 שנה.

"אבני דרך" רבות השאיר אהרון בבתי החברים. כדי להשלים את הכנסתו/משכורתו,

אהרון הנגר השכיר בנגריה הישנה. מתוך אתר האינטרנט "מורשת קבוצת יבנה"

תרבות

- "חייכי לי בשירים" - מופע של דודו זכאי עם מיטב שיריו. ביום ג', ב' בשבט 4/1 – במשטח.

בערב זה נשיק את ספרו החדש של חברנו, שמוליק טסלר "מאחורי מחסן שקים".

- במסגרת סינמה קפה – (בשיתוף עם המתנ"ס) יתקיים סרט "גשם בעיניים", ושיחה עם הבימאי רון עומר. ביום רביעי, ג' בשבט 5/1, בשעה 20.30 באולם האירועים

שם השולח

בשל רישומי התמחיר, אנו מבקשות מכל שולחי הדואר לרשום את שמם על המעטפה. חברים ששולחים דואר, ברוב המקרים אינם מחויבים על השליחה, ואילו הענפים כן מחויבים. כך שחבר שמתמש במעטפה "יבנאית", החשבון של הענף "בעל המעטפה" מחויב. לכן אנחנו מבקשות ששולחי דואר ירשמו את שמם – גם ענפים. ללא שם השולח – המעטפה לא תישלח, ואנחנו לא נדע למי להחזיר אותה. מעטפות עם סיכות שדכן – אנחנו מסירות את הסיכות בגלל הדאגה לשלומה של מכונת הביול. יקרה לליבנו וכיסנו. אז אם חשוב להדק את המעטפה, אנא השתמשו בסלוטייפ. המשיכו לשלוח דואר ולקבל חבילות, אחרת נהיה מובטלות ... באמת שאנחנו מקבלות בשמחה חבילות עבור ילדכם, כדי לחסוך להם את העמידה בסניף דואר בחוץ (לא כדאי לכם לנסות ...)

עובדות הדואר: רחלה שנקר, תרצה ברמץ שטיין

טיפ לנהגים / רחל אניקסטר

בזמן האחרון החלו לתת דו"חות חנייה, בחניונים מוסדרים, על כלי רכב שעומדים על פס הפרדה לבן. מספיק שגלגל אחד נוגע ורושמים דו"ח! ראו הוזהרתם ... וחسכתם עוגמת נפש.

לבעלי אפניים חשמליים / אמנון כ"ץ, אביעד מוזס ופיליפ קולמן

בעקבות ריבוי מקרים בארץ של שריפה בעת הטענה של אופניים חשמליים, צוות כיבוי אש מדגיש שאין להטעין אפניים חשמליים בתוך חלל סגור, וכמובן לא לאלתר חיבורים שקשורים לאפניים.

משולחנה של מנהלת אשכול השירות / מיכל (סופר) ברלב

יוצאים במחול

פרויקט הסטודיו למחול עבר את אישור האספה לפני שנה אך טרם התממש בשטח. בבדיקת הנושא עלה כי עיכוב בבניית הסטודיו נובע מתשתיות חשמל וביוב בשטח המיועד (ליד מרכז יום).

לאחר בחינה נוספת שלי עם אנשי החשמליה והאינסטלציה הפנימיים שלנו ובשיתוף מחלקת הנדסה במועצה האזורית יחד עם ועדת מתאר, הוחלט להעביר את מיקום הסטודיו לאזור שבין בית עקד לחדר מוסיקה. התוכניות ייתלו בשבוע הקרוב בחדר האוכל להתרשמות החברים.

ענף הבגד

מחלקת אבודים:

הבגדים שאינם מסומנים נשמרים בארון "אבודים" למשך שלושה חודשים, לאחר מכן הם עוברים לעמדה הנמצאת מתחת למדרגות (העולות לקומה שנייה) למשך זמן של חודש ימים. במשך כל הזמן הזה הציבור מוזמן לגשת ולחפש את פרטיו האבודים. לאחר מכן הפריטים ייתרמו לצדקה.

תאי כביסה מלוכלכת:

ישנם חברים המשאירים שקי כביסה מלוכלכת באזור התאים המיועדים לכביסה. זמן ההמתנה -- שלעיתים לוקח זמן רב -- אינו עושה טוב לכביסה, אינו אסתטי והמהווה מטרד. אנו פונים לציבור בבקשה לא להשאיר שקי כביסה מלוכלכת בחדר זה, זה אינו מקום המיועד לשמירת כביסה מלוכלכת. יש לפרוק את הכביסה לתאים עם הגיעך למקום.

חסימת חניית המיני

לאחר בחינת חניית המיני ע"י ממונה הבטחון של הקיבוץ, ולאחר זיהוי הסכנות הקיימות בחנייה זו, הוחלט להקים מחסום בכניסה לחנייה. המחסום יהיה פעיל בין השעות 5:00 בבוקר עד 17:00.

בשעות אלו הכניסה לחנייה תהיה רק לרכבים של ספקים, ולא יתאפשר מעבר להולכי רגל. אנו מצפים לשיתוף פעולה ולהבנה של הציבור. מהלך זה נועד לשמור על בטיחות כולנו. בימים אלו המחסום מותקן והוא ייכנס לפעולה בשבוע הקרוב.

מאצרות

קיימות שלוש מאצרות בצד הצפון-מזרח של מפעל השימורים. המאצרות מסווגות ל-3 סוגים: פסולת בניין, פסולת ברזל ופסולת כללית. אנו מבקשים מהציבור למיין את הפסולת שברשותו לסוג המאצרה הנכון, ובכל מקרה אין להניח פסולת מחוץ למאצרות. במידה ונתקלתם במאצרה נעולה, ניתן לפנות לאושר חן. **המון תודה לאושר על שנים של לקיחת אחריות על הטיפול במאצרות ופינוין.**

עמדות אשפה

אנו עושים כל מאמץ לשמור על עמדות אשפה נקיות ומסודרות. לא אחת אנו נתקלים בתופעה של השלכת אשפה לא לסוג הפח המיועד. הדבר גורם לנו קושי ועוגמת נפש בפינוי העמדות.

בבקשה, בזמן השלכת אשפה בעמדות הקפידו על מיון האשפה לפחים הנכונים ועזרו לנו לשמור על יבנה נקייה! לכל אשפה יש את הפח הנכון עבורה! אנא הקפידו.

שולחנה של קהילה / שמשון גוטליב

ערבי ההסברה – הצעה הפרטת המזון

ביום שני חילקנו בתאי הדואר את החוברת שבה מופיעה ההצעה להפרטת המזון. במקביל אנחנו ממשיכים לשלוח מידע משלים במייל. בהערה אומר ששליחת המידע בדואל הולכת וצוברת תאוצה ומומלץ להיות מכותבים. העברת המידע בדרך זו חוסכת עבודה וניירות מידע רבים שבעבר היינו מחלקים בתאי הדואר. השימוש בדואל נכון יותר, חסכוני יותר ומהיר יותר.

ביום ראשון ושני נקיים ערבי הסברה באולם אירועים בשעה 20:30, וביום רביעי נקיים ערב הסברה בזום באותה שעה. בערב בנוסף להסברה אנחנו מבקשים לשוחח, להקשיב, לשמוע דעות לכאן ולכאן, לחוש איך זה מרגיש, ולצד זאת, במידה ונמצא לנכון, גם לבצע דיוקים בהצעה. אנחנו נהיה מוכנים להופיע בפני כל פורום שיבקש. אם יהיה צורך, לאחר ערבי ההסברה ולקראת האסיפה, נעבור מבית לבית ונסביר את ההצעה המופיעה בחוברת.

איך הפרטת המזון בכלל חדרה לחיינו היפים ולבתינו הנבנים?

בנובמבר 2019 החליטה האספה ברוב סוחף על רישום הארוחות בחדר האוכל. כעבור שבועיים הגישה קבוצת חברים "30 חתימות" עם בקשה להקים צוות לבדיקת הפרטת המזון וכן בדיקה של הרוב הדרוש להפרטות בנושאים שונים.

בינואר 2020 נבחר הצוות באספה כשדפי ליבר וסיון לנג מרכזות אותו.

על הימים האחרונים אפשר לומר שהם כגשר על מים סוערים. מתחת לגשר זורמים מי גשמי הברכה, והאומיקרון (omicron), סוג של דג חרב המאיים לחרב את שגרת החיים. עם המים אנחנו יודעים מה לעשות, והכי רחוק שהם יכולים להגיע זה לים. לגבי האומיקרון עלינו בראש וראשונה להישמר ולהיות ערניים כי מה שאומרים המומחים לא מבשר טובות ויש מקום לדאגה.

על הגשר החיים נמשכים:

במוצאי שבת השתתפו באספת החברים כ-150 חברים, מהם 80 בזום. הנושא שריכוז אליו את רוב תשומת הלב היה הדיון על בקשתם של 35 חברים לדון פעם נוספת במבנה הדירות החדשות באבן דרך שנייה ושלישית. ההצעה נדחתה ולמרות הסערה הקטנה נשארו איתנים על הגשר.

עוד לפני הדיון המרכזי נשא ניר יעקבי ברכה יפה בשם שלושת המשפחות שזה עתה התקבלו לחברות. דבריו מופיעים בגיליון זה.

במוצאי שבת תתקיים אספה נוספת שבה נחזור ונדון בתקציבי ההשקעות של המשק והקהילה וכן בתקציבים השוטפים של הקהילה. אנחנו מגיעים לאספה לאחר דיונים רבים שלקחו בהם חלק גם מנהלי הפעילויות השונים, והצעות התקציב מובאות בשיתוף פעולה. אי"ה במוצאי שבת נחתום את דיוני התקציב לשנת 2022 ונעבור משלב הדיונים לשלב המעשים. כולנו מקווים שנמשיך לקדם את המשק והקהילה וכעת חיה נעמוד על אותו גשר חזק ואיתן.

עֲנִיִּים פָּרְסוּ חֶפֶז בְּשָׂמִי הַתְּכֹלֶל,
עַד אֵין גְּבוּלוֹת בְּלִיל כְּלוּלוֹת,
בְּנִיִּים מְחֹל רוֹדֵף אַחֵר מְחֹל,
לֶךְ הַמְּחֹלוֹת בְּלִיל כְּלוּלוֹת.

שמחים בחופתם: ליאור כהן ודני בערב ל"ג
בעומר, עז אניקסטר ושקד, שושן נחליאל
ושיזף, יעקב בית אריה ודבורה, וסוגר את
זמן אלול הדר זלקינד וחן.

שיהיה במזל טוב ויהיה כאן שמח

הצוות הוא שהכין את החוברת שהיא פרי שיתוף פעולה של ענף המזון ושל הנהלת הקהילה. עכשיו זה הזמן לעלות על הגשר. האם נעבור אותו על מים סוערים או רגועים? מים יגידו.

יבואו בברית הנישואין

לקראת בוא הקיץ מיהרו להירשם חמישה זוגות שמבקשים להתחתן כאן, בנוף ילדות, בקבוצת יבנה. המשמעות היא שדשא החופות הקיץ יואר באור כלולות (נכון לרגע זה) חמש פעמים, מערב ל"ג בעומר ועד זמן אלול. וכך שרה הזמרת אילנית:

(ישיבת מעלה גלבוע, מדרשת עין הנצי"ב ושלוחתה מדרשת נטע, מכינת רוח השדה, מכינת יונתן, מכינת צהלי, מדרשת רוני, מרכז הרצוג ואלומה), כמענה לצורך שזוהה על ידי התנועה, לחולל שינוי משמעותי בחברה הישראלית. המוסדות הללו פועלים ברוח הקיבוץ הדתי, ומפיצים כל אחד בדרכו הייחודית, את תפיסתנו על עולם התורה והמעשה, המפעל הציוני והעולם היהודי. סופה של השנה האזרחית, הזמן בו נעשים הסיכומים הכלכליים בוועדים המנהלים של כל מוסדות הליבה, הוא גם רגע של קורת רוח, בו אנו זוכים לשמוע על הנעשה במוסדות, גם מבחינה מהותית. השבוע שמענו **מראשי ישיבת הקיבוץ הדתי** - הרבנים יהודה גלעד, שמואל ריינר ודוד ביגמן, על התכנית הייחודית לבחורים על הרצף האוטוסיטי, על מיזם הוצאת הספרים של הישיבה, על בתי הדין לגיור שפועלים בחסותה, ועל עוד יוזמות מעוררות גאווה. אני

משולחנה של מזכ"לית – שרה עברון

כבר בשנותיה הראשונות של תנועת הקיבוץ הדתי, עוד בימי רודגס - נקודת ההתיישבות בפתח תקווה, לקחה על עצמה התנועה משימות חינוכיות וציוניות. הקמת **כפרי הנוער** הדתיים מלווה אותנו מאז כבר קרוב ל-80 שנה. כפר חסידים, נווה עמיאל, תלפיות, הודיות וימין אורד, הם כפרים בהם אנו מעורבים בשמחה ובאהבה עד היום הזה. זה המקום להוקיר אנשים כמו דובי מילר, נחמיה רפל, רפי בן אבי, ידידיה צור, דני תמרי, משה גולד, בני אפל, ניצן אבירן, חיים הלפרין ואיתי שטיבי, שמקדישים מזמנם ומחוכמתם לליווי הכפרים. בשנתיים האחרונות נכנסו לשותפות במפעל הזה אנשי רשת 'דעת', שתורמים גם הם רבות ופועלם המבורך בכפר חסידים ובנווה עמיאל מורגש ומשמעותי.

בנוסף, אנו פעילים **במוסדות הליבה** שהוקמו על ידי התנועה במהלך השנים

סבורה שהמרכב המצרפי של המוסדות יוצר קול ציבורי חשוב. בבניית תוכנית העבודה לשנת 2022, אחפש דרכים לבנות ביחד עם המוסדות, ראשיהם ומנהליהם, תוכניות שיעצימו את הקול הזה.

בימים אלה אנחנו נערכים לכנס נוסף בעניינה של השמיטה, מתוך רצון **להעמיק את תודעת השמיטה בקרב הקהל הרחב**, ולבטא את אחת המשמעויות העמוקות של השמיטה – שביתה ממלאכת השדה הסיזיפית, לשם לימוד וצמיחה רוחנית, אישית וחברתית. את הכנס מובילים ראשי מכינת רוח השדה בשיתוף התנועה, קיבוץ בארות יצחק, מכינת צהלי ומכינת יונתן, ואנו פועלים להרחבת מעגל השותפים. בקרוב תצא הודעה מסודרת לשמירת היום.

ולסיום – שימו לב! מצורפת כאן אגרת שניה לחברי הקבה"ד מח"כ משה קינלי טור-פז, חבר כפר עציון, ובהזדמנות זו נברך את קינלי על המינוי החדש, לתפקיד יו"ר ועדת המשנה לחינוך הממלכתי-דתי.

אות הנשיא להתנדבות - 2022

"אות הנשיא להתנדבות", מוענק מדי שנה על

ידי נשיא המדינה לגופים, מפעלים, מוסדות וארגונים, אשר מתקיימת בהם פעילות התנדבותית של מבוגרים או של נוער, אשר תרמו תרומה ייחודית לטובת המדינה והחברה בישראל, וכן מוענק האות ליחידים ו/או קבוצות מתנדבים, אשר הצטיינו בתחום פעולתם או שפעולתם יוצאת הדופן תרמה תרומה ייחודית לחברה. נשיא המדינה ממנה את יו"ר וחברי הוועדה המייעצת, הממליצה לנשיא המדינה על המועמדים הסופיים לקבלת האות. השנה, יוקדש אות הנשיא להתנדבות, לפועלים לשותפות וסולידריות, למען אדם, חברה וסביבה, בשאיפה ליצירת חברת מופת. למילוי הטופס באופן מקוון יש להקליד 'אותות פרסים ומלגות בית הנשיא'. ניתן להגיש מועמדות עד 9.1. מוזמנים להציע אנשים ומיזמים ראויים מתוך הקיבוצים.

צמיחה - בשבוע הבא, ביום רביעי, 29/12, יתקיים '**כנס צמיחה שנתי**' בהובלת התק"צ ובשיתוף הקיבוץ הדתי. לכנס נרשמו כבר 120 איש, אך נשמח מאד לעוד נציגים מקיבוצים שטרם נרשמו.

מרפאה – פרשת שמות

אחות חירום 050-6998317/ 4000 איחוד הצלה 1221 דוא"ל mrkyavne@clalit.org.il

שעות קבלה ד"ר מיטל :

יום א' (26/12) – 13:00-8:45. יום ג' (28/12) – 13:00-10:00. יום ד' (29/12) – 13:00-15:30.

המרפאה פתוחה בשעות אחה"צ ביום רביעי עד 16:00. ביתר הימים מ-07:00 עד 13:00 ומ-14:00 עד 15:00, למעט הפסקה ביום שלישי בבוקר, בין 08:30 ל-10:00. ביום ו' - המרפאה סגורה.

בדיקות דם – כל יום, בתיאום מראש.

קריאות סופה – 13 חול המרפאה

לילה / שלום חנוך

מַעַל הַצְמָרוֹת עֲדִים הֶעֱנִים	בַּחֲלוֹנוֹת כָּבוּ מִזְמָן כָּל הָאוֹרוֹת,
כְּשֶׁהִירַח אֶל הַנָּן מִנִּיד רָאשׁוֹ, נוֹתֵן סִימָן	וְשִׁתִּי עֵינַיִם יִרְקוֹת שׁוֹלְחוֹת סִימְפוֹנִיּוֹת אֲנָקוֹת
"אֶפְשָׁר לְשַׁבֵּת"	סֵלֶם מִינּוֹרִי.
שָׁם בַּפֶּנֶה אוֹתוֹ סִפֵּסל	בְּבִיתִנִי הַתִּינוֹקוֹת
קָלַט אֶת כָּל כַּמוֹת הַטֵּל	מִלָּלִים בְּהַפְסָקוֹת.
וְהִתְרַטֵּב	נֶצֶבֶט הַלֵּב
"תִּקַּח מִגֶּבֶת"	"הִי אִמָּא, עוֹרִי!"
אוֹמֵר הַלֵּילָה וְשׁוֹכֵב.	אוֹמֵר הַלֵּילָה וְשׁוֹכֵב.

הַלֵּילָה הָזֶה,	הַחֲלָה רוּחַ שׁוֹרְקֵת אֶלֶף מַנְגִּינוֹת
שׁוּם סִימָן הוּא לֹא נוֹתֵן	חֶצֶר פְּגִיָּה מְלִיטָה, עוֹצֶרֶת אֶת נְשִׁימָתָהּ
הוּא מַעְנֵר, הוּא מְכַוֵּן	כִּי בָּא אוֹרֵחַ.
אֶת הַתְּנוּעָה בְּשִׁלָּל גַּחְלִילִיּוֹת.	הוּא מַסְפֵּר מַעֲשִׂיּוֹת
הוּא מַסְפֵּר מַעֲשִׂיּוֹת	וְהוּא חוֹשֵׁב שְׂיֻלָּדִים מֵאֲמִינִים לָזֶה,
וְהוּא חוֹשֵׁב שְׂיֻלָּדִים מֵאֲמִינִים לָזֶה,	מִן לֵילָה שְׂכָזָה,
מִן לֵילָה שְׂכָזָה,	כָּזָה.
כָּזָה.	

הַלֵּילָה הָזֶה,
שׁוּם סִימָן הוּא לֹא נוֹתֵן
הוּא מַעְנֵר, הוּא מְכַוֵּן
אֶת הַתְּנוּעָה בְּשִׁלָּל גַּחְלִילִיּוֹת.
הוּא מַסְפֵּר מַעֲשִׂיּוֹת
וְהוּא חוֹשֵׁב שְׂיֻלָּדִים מֵאֲמִינִים לָזֶה,
מִן לֵילָה שְׂכָזָה,
כָּזָה.

על השירים: יצחק ברוכי

הכתובת למשלוח מאמרים למערכת: bimkomon@gmail.com
המערכת: דינה ספראי, טליה גולדנברג, תמר דגני, ניר יעקבי ושרית פישביין.